

WHERE IS YOUR HOME?

ХОНАИ ШУМО Куҷост?

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо ислоҳ ё такмил додани забон бошед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Аксари мо хона ё ҷое дорем, ки онро хона меномем. Он метавонад ба монанди дигарон олай набошад ва ё инчунин бо таҷҳизоти хуб таъмин бошад, ба монанди дигарон бароҳат набошад, аммо он хона барои мост ва новобаста аз он ки ба куҷо ташриф оварем ё ба куҷо сафар кунем, мо ҳамеша хушҳолем, ки ба хонаи худ баргардем. . Дигар ҷойҳое, ки мо дидан кардем, шояд аз бисёр ҷиҳат зеботар ва беҳтар буданд, аммо онҳо дар

хонаи мо набуданд ва хонаи худамон ҳамеша ишора мекард. Дар хона чизе ҳаст, ки моро хуш қабул мекунад ва ҳис мекунад, ки мо дар онҷо ҳастем.

Мо танҳо меҳмонони инҷо ҳастем .

Каломи Худо ба мо мегӯяд, ки дар ин ҷаҳон мо танҳо бегона ва ҳоҷӣ ҳастем (1 Петрус 2: 11; Ибриён 11: 13). Хонаҳои мо дар ин ҷо, новобаста аз он, ки чӣ қадар хуб сохта шуда бошанд ҳам, муваққатӣ мебошанд, ба зудӣ деворҳо шикофа мекунанд, сақф мечакад, шамол аз дару тирезаҳо вазида, дере нагузашта андова ба фурупошӣ сар мекунад хомӯш, ва оҳишта-оҳишта, вале бешубҳа, хона ба вайрон шудан оғоз мекунад. Ягон бино дар рӯи замин то абад боқӣ наместонад, на, онҳо танҳо барои як мавсим ҳастанд ва пас онҳо танҳо харобаҳо ва вайронаҳо мебошанд. Ба атроф ва дар ҳама ҷо нигоҳ кунед, шумо нишонаҳои мебинед, ки ба шумо исбот мекунанд, ки ҳеҷ чиз дар ин ҷаҳон тӯлонӣ наместонад, балки ҳама чиз мегузарад, ҳатто хонаҳои мо.

ҲАМА ХОНАИ ДОИМИ ДОРАД .

Ҳар яки мо, новобаста аз он ки инро бидонем ё не, хонаи доимӣ ва ҷовидонӣ дорад. Ин хонаҳо онҳое ҳастанд, ки вақте мо умри мо дар ин замин ба поён мерасанд, вақте ки ҷасади мо дар қабр гузошта мешавад, меравем. Пас ҷонҳои мо ба хонаҳои худ мераванд, ки мо бегона нахоҷем буд, балки он ҷое ки мо ҳамеша ва ҳамеша хоҷем буд. Як хона барои мо ҳамчун кӯли оташ ва сулфур тавсиф карда мешавад, ки дар он ҳайвони ваҳшӣ ва пайғамбари козиб ҳастанд ва шайтон низ ба он ҷо фиристода хоҳад шуд ва ҳамаи онҳое, ки номашон дар китоби ҳаёт нест (Ваҳй 20: 10 - 15). Дар ин мавҷҳои пурқудрати оташ, дар ин азоб ва гармии сӯзон нолаҳо ва

Ғиҷирроси дандонҳо мавҷуданд; тамасхур дар чехраи шайтон, хандаҳои бемори девҳо ба даҳшат ва даҳшати ин ҳама илова хоҳад кард. На тасалло ёбад ва на кумак; маҳкумшудагон дар азоб ва азоби худ танҳо хоҳанд монд ва орзу мекарданд, ки Инҷили Исои Масеҳро бодикқаттар гӯш кунанд. Ин мавҷҳои оташ, ин макони азоб ва он маконе, ки дӯзах номида мешавад, хонаи онҳо хоҳад буд, зеро "Ҳама гуноҳ карданд ва аз ҳузури наҷоти Худо дуранд" (Румиён 3:23). Ин хонаи зинокорон, бадахлоқон, бутпарастон, онҳое, ки сеҳру ҷоду мекунанд, онҳое, ки дар дилашон бадбинӣ доранд, ҳасад, дурӯғгӯ, майзада, дузд, фиребгар, беномус, қотилон, дӯстдорони онанд мубориза, танбалон, мағрурон, онҳое, ки чизҳои ин дунёро мецоҳанд, шадид ва бераҳм, чашмгуруснагон ва дӯстдорони пул ва онҳое, ки ҷаҳон ва чизҳои дунёро дӯст медоранд (Ғалотиён 5: 19 - 21; Ваҳй 21: 8). Ин хонаи онҳоест, ки Исои Масеҳи Худоро ҳамчун Наҷотдиҳандаи шахсии худ қабул кардан нахостанд ва ҳанӯз бо хуни Исо пок нашудаанд. «Худро фиреб надидед; ҳеҷ кас Худоро фиреб намекунад. Одам маҳз он чизеро, ки коштааст, дарав мекунад» (Ғалотиён 6: 7). Он чизе ки мо дар гуноҳ ва дар ҷисм мекорем, дар дӯзах хоҷем даравид. Танҳо истед ва бубинед, ки гунаҳкор чӣ гуна ба ин хона меравад, хонае, ки аз он ӯст, зеро ӯ ҳеҷ гоҳ Наҷотдиҳандаро қабул накардааст. Гунаҳкори сахтдил бо марги пур аз дард ва ҷони худ аз тарси марг ба марг наздик мешавад. Марг дар замоне фаро расидааст, ки интизор набуд ва намехост ва бераҳмона ба қурбонии худ менигарад. Лаззати гуноҳ гузашт ва музди даҳшатнок ва баланди гуноҳ бояд супорида шавад (Румиён 6: 23). Ғаму андӯҳи дӯзах ҷони ва рӯҳи тарсидаашро гирифт. Гарчанде ки ӯ мецоҳад дуо гӯяд, вай наметавонад дар тамос шавад ё бо Худо

муошират кунад. Дӯстони собиқи ӯ метарсанд, ки дар назди бистари ӯ истанд ва суханони тасаллои онҳо ба ӯ ва сарвати ӯ, ки ӯ метавонад бо роҳи фиреб ба даст оварда бошад, кӯмак карда наметавонад, ҷони худро наҷот дода наметавонад ва дардашро сабук карда наметавонад ва умрашро дароз намекунад. Ҳарчанд ӯ кӯшиш мекунад, ки дар бораи Худо фикр кунад, аммо шайтон ба вай ҳеҷ имконият намедиҳад. Чизе, ки вай дар ин дунё дӯст медошт ва барои он зиндагӣ мекард, гӯё ӯро масхара мекунад ва ҳатто чӯпони бофтаи дурӯғинаш ба ӯ кӯмак карда наметавонад. Вай дарк мекунад, ки «**ба дасти Худои Ҳай артодан чизи даҳшатнок аст**» (Ибриён 10:31). Вай умедвор буд, ки дар бистари марг бо Худо дуруст муносибат кунад, аммо дер кард, ки дер шудааст. Ҳазорон нафар ногаҳон мемиранд ва ҳеҷ гоҳ имкони пайдо кардани Худо дар бистари маргро надоранд. Аз ин рӯ, ба мо гуфта шудааст, ки Худоро бичӯед, дар ҳоле ки ӯро ёфтан мумкин аст Ишаъё 55: 6). Ба ҷои шунидани каломи тасаллибахши Худо, ин гунаҳкори марг, ки файз ва муҳаббати Худоро дар умри худ рад карда буд, акнун бояд овози Довари худ, Наҷотдиҳандаро, ки рад карда буд, бишнавад ва гӯяд: «Дур аз ман, ту ки дар лаънати Худо ҳастанд! Дур аз оташи ҷовидонӣ, ки барои Иблис ва фариштагони ӯ омода шудааст "(Матто 25: 41). "Ҳама бояд як бор бимиранд ва пас аз он Худо доварӣ кунад" (Ибриён 9: 27).

ҲОЛО, Биёед ба беҳтарини хона назар кунем .

Дар ин хона на шаб ҳаст, на чароғ ва на офтоб лозим аст, зеро Худованд дар он ҷо хоҳад буд (Ваҳй 22: 5). "Он чизе ки ҳеҷ кас надидааст ва нашунудааст ва чизе, ки ҳеҷ кас наметавонад рӯй диҳад, чизест, ки Худо барои

дӯстдорони Худ омода кардааст" (1 Қўринтиён 2: 9). Дар рӯи замин ҳеҷ забоне нест, ки тавассути он касе ҷалоли осмонро шарҳ ва тавсиф кунад, ин аҷоиб ва олиҷаноб аст. Ин хонаи наҷотёфтагон аст. Ҳеҷ як гуноҳкор ҳаргиз ба он ҷо наметарояд ва «ҳеҷ чизи нопок ба шаҳр нахоҳад даромад, ва касе ки корҳои нангин мекунад ё дурӯғ мегӯяд. Танҳо онҳое, ки номҳояшон дар китоби Зиндаҳои Барра навишта шудааст» (Ваҳй 21: 27). Шумо ин хонаро бо пул ё бо кор кор карда наметавонед. Шумо наметавонед аз болои деворҳои он боло бароед, ягон маросими калисо онро ба шумо дода наметавонад, танҳо як роҳ ҳаст ва он ба воситаи Исо аст. Ё гуфт: «Ман роҳ, ростӣ ва ҳаёт ҳастам; касе наметавонад назди Падар равад, магар ин ки аз ҷониби Ман» (Юҳанно 14: 6). Исо дар Юҳанно 14: 2 ба мо дар бораи хонае, ки ӯ омода карда истодааст, мегӯяд, аммо ин хонаи осмонӣ танҳо барои касоне мебошад, ки гуноҳхояшон бахшида шудаанд ва қалбу ҳаётшон пок аст. Бисёриҳо бо умеди он, ки ин либосҳо онҳоро ба осмон мерасонанд, либоси муайян мепӯшанд. Не, ин дил аз ҳама ниёзҳои поксозист ва мо бояд муқаддас ва пок зиндагӣ кунем, на ба чизҳои дунё пайравӣ кунем.

Пас, вақте мебинем, ки мо ҳама дар назди Худо гунаҳкорем ва ҳама ба сӯи дӯзах меравем, танҳо як кор кардан лозим аст " **агар мо ба Худо гуноҳҳои худро эътироф кунем, Ё ба ваъдаи худ вафо мекунад ва кори дуруст мекунад: Ё мебахшад. гуноҳҳои мо ва моро аз ҳар гуноҳи худ пок месозем** » (1 Юҳанно 1: 9). Исо гуфт: «Ман эҳёшавӣ ва ҳаёт ҳастам; Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, бо вучуди мурданаҳ зинда хоҳад монд; ва ҳар кӣ зинда бошад ва ба Ман имон оварад, ҳаргиз нахоҳад мурд» (Юҳанно 11: 25,26). «Ҳар касе ки суҳанони маро

мешунавад ва ба Ғиристандаи Ман имон оварад, ҳаёти ҷовидонӣ дорад. Ё доварӣ карда намешавад, балки аллакай аз марг ба ҳаёт гузаштааст» (Юҳанно 5:24). Марг на тарс ва на азобро барои масеҳиён нигоҳ медорад "Марг ҳалок шудааст; ғалаба пурра аст! Ғалабаи шумо марг дар кучост? Дар кучо марг, оё қудрати шумо ба дард меорад? Сипос ба Худое, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо пирӯзӣ медиҳад» (1 Кӯринтиён 15: 54-57). Одаме, ки бо Худо зиндагӣ ва роҳ рафтааст, аз марг наметарсад. Вақте ки вақти рафтаниаш мерасад, ё бо хурсандӣ хоҳад рафт, тавре ки Павлуси расул гуфтааст: "Ман хеле мехоҳам, ки ин ҳаётро тарк карда, бо Масеҳ бошам, ки ин хеле беҳтар аст" (Ғилиппиён 1: 23). Як масеҳӣ орзу дорад, ки чеҳраи Исоро, ки дар салиб барои ӯ ҷон додааст, бубинад. Рӯҳи Муқаддас инчунин ба ӯ суханони Исоро хотиррасон мекунад: «**Нигарон ва асабонӣ нашавед. Ба Худо имон оваред ва ба ман низ имон оваред. Дар хонаи Падари ман ҳучраҳои зиёде мавҷуданд. Ва пас аз рафтан ва барои шумо ҷой омода кардан, бармегардам ва шуморо ба худ меорам, то дар он ҷое ки ҳастам, бошед**» (Юҳанно 14: 1-4).

Ҳоло, биёед каме таваққуф кунем ва бубинем, ки чӣ тавр як масеҳӣ ба хонаи худ меравад. Ба ҷои марги ваҳшатнок, фаришта ё ғиристодаи Худо дида мешавад, ки мунтазири рӯҳи худ ба сӯи Худо аст. Ҷон ва рӯҳ аз бадани миранда раҳо мешаванд ва тавассути дарвозаҳои кушоди осмон ба оғӯши касе, ки барои ӯ мурдааст, парвоз мекунанд. Дар пешгоҳи Худо ӯро истиқболи хуше интизор аст, ки ӯро Парвардигор ва Устодаш бо ин суханони шоиста пешвоз мегиранд: «**Офарин, эй бандаи нек ва бовафо! Биёед ва ба хушбахтии ман шарик шавед!**» (Матто 25: 21). Дигар шайтон бар ӯ қудрате надорад,

зеро "Хушо онҳое ки аз ин пас дар хидмати Худованд мемиранд! Онҳо аз меҳнати худ аз истироҳат лаззат мебаранд, зеро натиҷаи хидматашон бо онҳост» (Ваҳй 14: 13). Оё **акнун** шумо ҳамчун писари саркаш, ки аз хона дур буд, зиндагии бадбахт ва ниёзмандии ӯро дида гуфт: «Ман хеста ба назди падари худ хоҳам рафт» (Луқо 15: 18). **Ҳоло** ҳаёти худро ба Исо супоред, **акнун** дар ҳамон ҷое, ки ҳастед, бикунед; ба зонуҳоятон афтед ва ба Худо иқроп шавед, ки шумо гунаҳкор ҳастед ва аз ӯ хоҳиш кунед, ки шуморо бо Хуни азизаш пок кунад ва ӯро дар ҳаёти худ қабул кунад ва бо ин кор ба Шайтон ва ба сӯи роҳи ҷаҳаннам рӯ гардонед дар роҳи худ ба хонаи осмони худ оғоз кунед.

Мард . R. GSCHWEND

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо ислоҳ ё такмил додани забон бошед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Агар шумо дар Масеҳ наҷот ёфтаед ё ба василаи адабиёти Инҷилии мо баракат ёфтаед, лутфан ба мо хабар диҳед. Мо мехоҳем Худоро бо шумо шукр гӯем ва дар дуоҳои худ шуморо бештар ба ёд орем. Барои адабиёти бепули Инҷил, китобҳо ва рисолаҳо ба зиёда аз 540 забон, лутфан бо мо тамос гиред :

ДИЛИ ОДАМ

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)